

ROMANIA
Parlamentul României
Camera Deputatilor

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

NR 1360B/27.03.2018

Interpelare

Către: Doamna Lia Olguța Vasilescu
Ministrul Muncii și Justiției Sociale

De la: Doamna Oana-Mioara Bîzgan-Gayral
Deputat Circumscripția electorală nr. 42 București

Obiectul interpelării: Siguranța locului de muncă – drepturile angajaților și angajatelor cu contracte individuale de muncă pe perioadă determinată

Stimată doamnă ministru,

Articolele 82-87 din Capitolul 6 al Codului Muncii din România reglementează Contractul individual de muncă pe durată determinată. Conform prevederilor legale, un angajator poate încheia succesiv cel mult 3 contracte individuale de muncă pe durată determinată cu același angajat, iar durata fiecărui contract nu poate depăși 12 luni. Pentru a preveni abuzurile, situațiile în care poate fi încheiat un astfel de contract sunt strict reglementate prin Codul Muncii, iar una dintre prevederi stipulează că aceste contracte pot fi încheiate în temeiul unor dispoziții legale emise cu scopul de a favoriza temporar anumite categorii de persoane fără loc de muncă sau pentru desfășurarea unor lucrări, proiecte sau programe. În plus, angajatorii sunt obligați să informeze salariații angajați cu contract individual de muncă pe durată determinată despre locurile de muncă vacante sau care vor deveni vacante, corespunzătoare pregătirii lor profesionale, și să le asigure accesul la aceste locuri de muncă în condiții egale cu salariații angajați cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

O serie de analize realizate asupra situației contractelor individuale de muncă pe perioadă determinată în alte țări europene au relevat o discrepanță între femei și bărbați în ceea ce privește predispoziția angajatorilor spre contractele încheiate pe perioadă determinată. Acestea sunt asociate cu unele abuzuri sau dezavantajarea angajatelor și angajaților în ceea ce

stabilitatea financiară și siguranța psihologică a locului de muncă, care la rândul lor pot influența în mod negativ evoluția socială, economică a angajatului și a familiei sale. Nesiguranța locului de muncă poate avea efecte și asupra deciziilor de planificare familială sau asupra creșterii copiilor aflați în îngrijire.

Având în vedere cele menționate mai sus, vă solicit, stimată doamnă ministru, să îmi răspundeți la următoarele întrebări:

1. Conform evidențelor ținute de Ministerul Muncii, câte contracte individuale de muncă pe durată determinată au fost înregistrate în România în perioada 2007-2017, în fiecare an în parte? Care este specificul acestora în ceea ce privește sectoarele de activitate și ce diferențe există în funcție de sexul, vârsta și mediul de proveniență al beneficiarilor/beneficiarelor acestor contracte? Câți dintre beneficiarii acestor contracte au persoane aflate în îngrijire, inclusiv copii?
2. Câte dintre contractele individuale de muncă pe durată determinată înregistrate în România în perioada 2007-2017, în fiecare an în parte, au fost urmate de contracte succesive, inclusiv până la limita maximă prevăzută de lege și câte dintre ele au fost transformate în contracte pe perioadă nedeterminată?
3. Ce măsuri intenționați să luați pentru o monitorizare eficientă a situației contractelor individuale de muncă pe durată determinată, incluzând dimensiunea de gen în prim-plan, pentru prevenirea abuzurilor și asigurarea non-discriminării și drepturilor egale ale angajaților, așa cum prevede legea?

Solicite răspuns în scris.

Vă mulțumesc,

Deputat Oana-Mioara Bîzgan-Gayral,
Circumscripția electorală nr. 42 București

